

115

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY

z dnia 15 stycznia 2002 r.

w sprawie weryfikacji audytu energetycznego.

Na podstawie art. 8 pkt 2 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o wspieraniu przedsięwzięć termomodernizacyjnych (Dz. U. Nr 162, poz. 1121, z 2000 r. Nr 48, poz. 550 oraz z 2001 r. Nr 76, poz. 808 i Nr 154, poz. 1800) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe zasady i tryb weryfikacji audytu energetycznego, stanowiącego podstawę do realizacji przedsięwzięcia termomodernizacyjnego na zasadach określonych w ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o wspieraniu przedsięwzięć termomodernizacyjnych, zwanej dalej „ustawą”,
- 2) szczegółowe warunki, jakie powinny spełniać podmioty, którym Bank Gospodarstwa Krajowego może zlecać wykonanie weryfikacji audytów energetycznych.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) weryfikatorze — należy przez to rozumieć Bank Gospodarstwa Krajowego lub podmioty, którym Bank Gospodarstwa Krajowego może zlecać wykonanie weryfikacji audytów energetycznych, zgodnie z art. 5 ust. 3 ustawy,
- 2) ocenie weryfikacyjnej — należy przez to rozumieć pisemną ocenę audytu energetycznego wydaną przez weryfikatora,
- 3) rozporządzeniu Ministra Infrastruktury — należy przez to rozumieć rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 15 stycznia 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy audytu energetycznego (Dz. U. Nr 12, poz. 114).

§ 3. 1. Weryfikacja audytu energetycznego polega na sprawdzeniu w szczególności:

- 1) kompletności sporządzonej inwentaryzacji przedmiotu tego audytu,
- 2) prawidłowości oceny stanu technicznego przedmiotu tego audytu,
- 3) racjonalności wskazanych rodzajów usprawnień oraz przedsięwzięć termomodernizacyjnych przewidzianych do oceny za pomocą procedury optymalizacji, o której mowa w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury,
- 4) dokumentacji realizacji procedury wyboru optymalnego wariantu przedsięwzięcia termomodernizacyjnego.

2. Weryfikator w oparciu o wszystkie audyty energetyczne, które uzyskały pozytywną ocenę weryfikacyjną, tworzy komputerową bazę danych pozwalającą na przechowywanie i analizę danych z kart audytu, w szczególności analizę statystyczną efektów uzyskiwanych z realizacji wybranego optymalnego wariantu przedsięwzięcia termomodernizacyjnego.

§ 4. 1. Postępowanie weryfikacyjne rozpoczyna się z chwilą otrzymania i rejestracji przez weryfikatora audytu energetycznego.

2. Weryfikator w ramach wstępnego etapu postępowania weryfikacyjnego, trwającego nie dłużej niż siedem dni roboczych liczonych od dnia otrzymania audytu energetycznego, dokonuje oceny jego kompletności zgodnie z wymogami formalnymi, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury.

3. W przypadku stwierdzenia niekompletności złożonego do weryfikacji audytu energetycznego, weryfikator informuje w formie pisemnej inwestora o konieczności dokonania w określonym terminie stosownych uzupełnień.

4. Właściwe postępowanie weryfikacyjne następuje po zakończeniu wstępnego etapu postępowania weryfikacyjnego lub po dokonaniu uzupełnień, o których mowa w ust. 3, i nie może trwać dłużej niż dwa tygodnie.

5. Weryfikator w ramach postępowania, o którym mowa w ust. 4, sprawdza zgodność audytu energetycznego z wymaganiami szczególnymi, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury.

§ 5. 1. Po zakończeniu postępowania weryfikacyjnego weryfikator sporządza ocenę weryfikacyjną zawierającą stwierdzenie, że weryfikacja jest pozytywna albo negatywna.

2. Negatywna ocena weryfikacyjna wymaga pisemnego zwięzłego uzasadnienia.

§ 6. Bank Gospodarstwa Krajowego może dokonać analizy oceny weryfikacyjnej audytu energetycznego sporządzonej przez podmiot, któremu Bank Gospodarstwa Krajowego zlecił wykonanie tej weryfikacji.

§ 7. Bank Gospodarstwa Krajowego może zlecać wykonanie weryfikacji audytu energetycznego podmiotom, które spełniają następujące warunki:

- 1) są wpisane do Krajowego Rejestru Sądowego albo do ewidencji działalności gospodarczej,
- 2) dysponują odpowiednio wykwalifikowaną kadrą:
 - a) z wyższym wykształceniem technicznym, w szczególności posiadającą uprawnienia budowlane do projektowania, ekonomicznym lub w dziedzinie nauk ścisłych,
 - b) co najmniej z trzyletnią praktyką zawodową oraz doświadczeniem i dorobkiem w zakresie wykonywania w szczególności ekspertyz, opinii, opracowań studialnych z dziedziny oszczędności energii oraz szacowania kosztów inwestycji,
- 3) posiadają możliwości techniczne wykonywania weryfikacji.

§ 8. Bank Gospodarstwa Krajowego może zlecać weryfikację wyłącznie podmiotom, które nie mają powiązań kapitałowych lub nie są związane umowami cywilnoprawnymi z producentami wyrobów budowlanych i z wykonawcami robót budowlanych oraz z ich zrzeczeniami w sposób, który podważałby obiektywność dokonywanej weryfikacji, a także nie wykonują audytów energetycznych sporządzanych dla potrzeb

uzyskiwania premii termomodernizacyjnej z Funduszu Termomodernizacji.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Infrastruktury: *M. Pol*

116

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY

z dnia 16 stycznia 2002 r.

w sprawie przepisów techniczno-budowlanych dotyczących autostrad płatnych.

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych (Dz. U. z 2001 r. Nr 110, poz. 1192) oraz art. 7 ust. 2 pkt 2 i ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 2000 r. Nr 106, poz. 1126, Nr 109, poz. 1157 i Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 5, poz. 42, Nr 100, poz. 1085, Nr 110, poz. 1190, Nr 115, poz. 1229, Nr 129, poz. 1439 i Nr 154, poz. 1800) zarządza się, co następuje:

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

§ 1. 1. Rozporządzenie ustala przepisy techniczno-budowlane dotyczące autostrad płatnych, zwanych dalej „autostradami”, i związanych z nimi urządzeń.

2. Warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać drogowe obiekty inżynierskie, oraz ich usytuowanie określają przepisy odrębne.

3. Rozporządzenie określa warunki, które zapewniają w szczególności:

- 1) spełnienie wymagań podstawowych dotyczących:
 - a) bezpieczeństwa użytkowania,
 - b) nośności i stateczności konstrukcji,
 - c) bezpieczeństwa z uwagi na możliwość wystąpienia pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia,
 - d) ochrony środowiska i dóbr kultury,
 - e) ochrony przed nadmiernym hałasem, wibracjami, zanieczyszczeniami powietrza, wody i gleb,
- 2) odpowiednie warunki użytkowe, z uwzględnieniem potrzeb osób niepełnosprawnych,
- 3) ochronę uzasadnionych interesów osób trzecich.

4. Przepisy rozporządzenia stosuje się przy projektowaniu, wykonywaniu i eksploatacji autostrad i zwią-

zanych z nimi urządzeń, a także ich odbudowie, rozbudowie i przebudowie oraz przy remontach objętych obowiązkiem uzyskania pozwolenia na budowę.

DZIAŁ II

Autostrada i jej połączenia z drogami

Rozdział 1

Wymagania ogólne

§ 2. 1. Usytuowanie autostrady powinno wynikać z istniejących i prognozowanych potrzeb transportowych, wyrażonych potokami ruchu drogowego, wywołanych przez rozmieszczone w korytarzu oddziaływania autostrady tereny zurbanizowane i przeznaczone do urbanizacji, w tym w szczególności duże miasta i inne centra powstawania ruchu.

2. Usytuowanie autostrady powinno być potwierdzone analizą ekonomiczną efektywności jej budowy. Przy wyborze usytuowania autostrady należy uwzględnić wymagania ochrony środowiska, walory krajobrazowe terenu, jak też inne wymagania określone w rozporządzeniu.

§ 3. 1. Autostrada powinna mieć w szczególności:

- 1) system poboru opłat za przejazdu,
- 2) system urządzeń łączności alarmowej,
- 3) obwody utrzymania, zwane dalej „OUA”.

2. Krzyżowanie się lub połączenie autostrady z inną drogą, zapewniające pełną lub częściową możliwość wyboru kierunku jazdy, zwane dalej „węzłem”, powinno następować na różnych poziomach.

3. Krzyżowanie się autostrady z inną drogą, nieumożliwiające wyboru kierunku jazdy, zwane dalej „przejazdem drogowym”, powinno następować na różnych poziomach.

§ 4. Pas drogowy autostrady powinien być ogrodzony.